

megrövidítésére vonatkozó következményét az utasítás csak az előbbi esetre vonatkozólag állapította meg.

Az elektromos művek nem tekinthetők a főváros magánjogcímen bírt vagyonának. Az alkalmazottainak természetbeni lakásul szolgáló épületek állandó házadómentesség részesei. (200/1927. P. M. 2. §.) (Közigazgatási Bíróság 11.407/1929. P. szám.) Községekben (városokban) a közvilágítás ellátása hatósági teendő. A panaszos Budapest-székesfőváros elektromos művei, mint a székesfővárosnak elsősorban a közvilágítás ellátására létesített üzeme ennél fogva nem tekinthető a székesfőváros magánjogi címen bírt vagyonának, annak ellenére sem, hogy villamos áramot magánosoknak is szolgáltat. Ebből következik, hogy az említett üzem alkalmazottainak természetbeni lakásául szolgáló épületek, illetőleg épületrészek a 200/1927. P. M. sz. rendelet 2. §. (1.) bekezdése 2. pontja és az ehhez fűzött utasítás 7. bekezdése értelmében állandó házadómentesek.

Lelkészi javadalmi földek elcserelése nem változtat a községi pótdadómentességen. (Közigazgatási Bíróság 5230/1926. szám.) Az eljárás adatai szerint a v-i r. kath. plébános lelkészi-javadalmához tartozott v-i ingatlanokat az országos földbirtokrendező bíróság földbirtokpolitikai célokra igénybe vette, s ezek helyett a szomszédos B. községben juttatott a v-i plébános részére ingatlanokat.

A b-i ingatlanok tehát a plébános részére a v-i ingatlanok helyett cserébe juttattak, s így ezeknek az ingatlanoknak jogi természeté azonos kell hogy legyen a cserébe adott v-i ingatlanok jogi természetével.

Mint hogy pedig a v-i ingatlanok mint a lelkészi javadalom egy része után a plébános — az 1886. évi XII. t. c. 138. §-ának rendelkezése alapján — községi pótdadót nem fizetett: ennek a mentességnek fenn kell állania a v-i ingatlanokért cserébe kapott b-i ingatlanok tekintetében is.

A községi pótdadó alól való mentességnek ez a megállapítása nem áll ellentétben az idézett törvényszakasznak azal a rendelkezésével sem, hogy a lelkészek csak ama javadalmaiktól nem fizetnek községi pótdadót, amelyeket kizárólag az illető egyházi községekben viselt lelkészi hivataluk után élveznek. B. község ugyanis az iratok tartalma szerint, a v-i plébániához tartozik és így a v-i plébános által B.-n élvezett javadalmi földet, a plébános egyházi községben viselt lelkészi hivatala után élvezettnek kell tekinteni.

A közigazgatási bizottság tehát helyesen állapította meg, hogy a v-i lelkészi javadalomhoz tartozó b-i ingatlanok a községi pótdadó alól mentesek, miért is az ezt a megál-